

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6116/2020
Гж ап 26/2020
23.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Маричић адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Наташа Косановић адвокат из ..., ВВ из ..., чији је пуномоћник Владимир Огњеновић адвокат из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Весна Караџић адвокат из ... и ЂЂ из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6423/18 од 07.02.2019. године и жалби тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду РЗ 23/20 од 23.10.2020. године, у седници већа одржаној 23.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду РЗ 23/20 од 23.10.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6423/18 од 07.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 23298/11 од 16.12.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезу тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплате износ од 2.061.430,00 динара са законском затезном каматом почев од 08.04.2002. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом ББ из ..., накнади трошкове парничног поступка у износу од 184.500,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој ВВ накнади трошкове парничног поступка у износу од 165.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженој ДД накнади трошкове парничног поступка у износу од 184.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6423/18 од 07.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П 23298/11 од 16.12.2016. године у ставу првом изреке у односу на тужене ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ, као и у ставову трећем и четвртном изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке којим је одбијен тужбени захтев тужиоца у односу на туженог ББ, као и у

ставу другом изреке и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09), погрешно се позивајући на члан 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013 - УС, 74/2013 - УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020, у даљем тексту ЗПП).

Решењем Апелационог суда у Београду РЗ 23/20 од 23.10.2020. године није предложено Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6423/18 од 07.02.2019. године.

Против наведеног решења тужилац је изјавио жалбу.

Одлучујући о дозвољености изјављене жалбе, Врховни касациони суд је имао у виду да се у конкретном случају ради о поступку започетом пре ступања на снагу Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ бр. 72/11), на који се према члану 506. став 1. овог закона примењују одредбе ранијег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС, број 125/04 и 111/09). Тај процесни закон предвиђа да се жалба као правни лек може изјавити против пресуде донете у првом степену (члан 355. ЗПП) и против решења првостепеног суда (члан 385. ЗПП). Против одлуке другостепеног суда – правоснажне пресуде донесене у другом степену и решења другостепеног суда странке могу изјавити ревизију (чл. 394. и 412. став 1. ЗПП).

Из наведеног произлази да Закон о парничном поступку који се примењује у конкретном случају не предвиђа жалбу као правни лек који се може изјавити против решења другостепеног суда, што жалбу тужиоца изјављену против решења Апелационог суда у Београду РЗ 23/20 од 23.10.2020. године чини недозвољеном.

Из наведених разлога, применом одредбе члана 411. у вези члана 373. став 1. тачка 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09) одлучено је као у ставу првом изреке овог решења.

Према члану 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09), ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене пресуде, која се не би могла побијати ревизијом по одредбама члана 394. овог закона, кад је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије, потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права.

Из наведеног произлази да Врховни касациони суд може прихватити одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној под условом да је такво одлучивање предложио апелациони суд, што у конкретној ситуацији није случај.

Испитујући дозвољеност ревизије изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6423/18 од 07.02.2019. године, у смислу члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11), а у вези члана 23. став 3. Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), Верховни касациони суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари је поднета 26.10.2011. године. На дан подношења тужбе 1 евро је, према средњем курсу Народне банке Србије, износио 99,9129 динара. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је износ од 2.061.430,00 динара (што на дан подношења тужбе представља динарску противвредност 20.632,27 евра). Првостепена пресуда донета је 16.12.2016. године. Другостепена пресуда донета је 07.02.2019. године.

Према члану 23. став 3. новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), објављених у „Службеном гласнику РС“, бр. 55/14, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона (31.05.2014. године).

Правноснажна другостепена пресуда која се побија ревизијом донета је 07.02.2019. године, после ступања на снагу наведених новела Закона о парничном поступку.

Како се ради о поступку у којем вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Верховни касациони суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС, број 125/04 и 111/09), одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа- судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић